

คนไทยอยู่ที่นี่

ที่อุททอง 2,000 ปี

เก่าแก่กว่าทวารวดี

หลักฐานใหม่จากโครงการขุดค้น

๕๖

อุโมงค์ เก่ากว่าทวารวดี 50 ปีที่ไม่มีใครเชื่อ

เป็นภาพจำกันมาเนิ่นนานว่า เมืองโบราณอุโมงค์ รุ่งเรืองขึ้นใน สมัยทวารวดี เมื่อราว พ.ศ.1100 มีหลักฐานมากมายเรียงรายใน พิพิธภัณฑที่ที่บ่งชี้ถึงความเจริญ ที่รับอิทธิพลอินเดียผ่านทาง การค้า โดยเฉพาะการยอมรับนับถือ พุทธศาสนา มีโบราณวัตถุที่เป็น เอกลักษณะอย่าง “หม้อ (ดินเผา) มีสัน” แต่นับจากวินาทีที่โครง กระดูกทารกถูกค้นพบ ตามมา ด้วยค่าอายุที่ตรวจสอบด้วยวิธี “เอ เอ็ม เอส” จากผงถ่านใกล้ กะโหลกศีรษะ ซึ่งชี้ว่าอุโมงค์ มีคน อยู่มาก่อนสมัยทวารวดี แวดวง วิชาการก็ต้องหันมาทบทวนอายุ และพัฒนาการของเมืองดังกล่าว กันใหม่

รวมไปถึงเรื่องของรูปแบบ โบราณวัตถุที่เคยคิดกันว่าเป็น ของสมัยทวารวดี ก็อาจไม่ได้บ่ง ชี้เช่นนั้นเสมอไป เพราะอาจถูก ใช้มาตั้งแต่ก่อนหน้านั้น สืบเนื่อง ยาวนานต่อมาในยุคหลัง

ดังที่ ผศ.ดร.สฤณีพงศ์ ชุนทรง หัวหน้าภาควิชาโบราณคดี คณะ

โบราณคดี ม.ศิลปากร เล่าอย่างตื่นเต้นว่า ตอน ขุดค้น ทุกคนต่างคิดว่ากำลังขุดแหล่งที่อยู่อาศัย หรือที่ทิ้งขยะสมัยทวารวดี เพราะเจอข้าวของที่มีหน้าตาซึ่งถูกเข้าใจตลอดมาว่าเป็นโบราณวัตถุ ยุคดังกล่าว แต่ขุดไปขุดมา กลับเจอโครงกระดูก ทารก ถูกมัดด้วยสร้อยลูกปัด อันแสดงถึงพิธีกรรม ตั้งเดิม ไม่ใช่พุทธศาสนาซึ่งมีการเผาศพ เมื่อผล ออกมาว่าเก่าขนาดนี้ ก็บ่งชี้ว่าอุโมงค์มีคนอยู่อาศัย ต่อเนื่องไม่ขาดสาย ไม่ได้เพิ่งเริ่มต้นสมัยทวารวดี

เศษภาชนะดินเผาหน้าตาเหมือนหม้อยุคทวารวดี พบทั่วหลุมขุดค้น แต่เมื่อตรวจค่า อายุกลับเก่าแก่ไปถึงยุคก่อนประวัติศาสตร์ ชี้ให้เห็นว่า รูปแบบวัตถุไม่ได้บอกอายุ เสมอไป เพราะผู้คนอาจใช้งานสืบเนื่องยาวนาน

อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ สฤณี พงศ์เปิดเผยว่า เคยมีนักวิชาการต่างประเทศหลาย คน อาทิ แอนดรู บาร์รัม (Andrew Barram) และ เอียน โกลฟเวอร์ (Dr.Ian C. Glover) ที่ศึกษาพบว่าอุโมงค์มีคนอยู่มาก่อนหน้ายุคทวารวดี แต่ยังไม่ มีหลักฐานหนักแน่นขนาดนี้

ไม่เพียงเท่านั้น เมื่อย้อนเวลาไปเมื่อ 50 ปี ก่อน ก็มีผู้เสนอแนวคิดนี้มาแล้ว ไม่ว่าจะเป็น ศ.ชิน อยู่ดี ซึ่งต่อมาได้รับยกย่องเป็นบิดาแห่งวิชาก่อน

ประวัติศาสตร์ในประเทศไทย, ชนิด อยู่ ไพรี อดีตอธิบดีกรมศิลปากร และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มานิต วัลลิโกดม ซึ่งให้ความสำคัญกับตำนาน ภูมิศาสตร์ และ หลักฐานแวดล้อมอื่นๆ จึงเชื่อว่า อุโมงค์ คือสุวรรณภูมิในเอกสารโบราณของอินเดีย เพราะนอกจากเจอข้าวของเก่ากว่าที่อื่น ยัง ตั้งอยู่บนเส้นทางการค้าข้ามคาบสมุทร ซึ่ง อินเดียเดินเรือตัดเข้ามาขึ้นบกที่ทวายใน พม่า ข้ามตะนาวศรี ผ่านราชบุรีมายังอุโมงค์ แต่ไม่เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการใน ขณะนั้น เพราะยังไม่ได้มีการขุดค้นอย่างเป็นระบบ จึงถูกละเลยไปอย่างน่าเสียดาย

คนไทยอยู่ที่นี้

พอกันที ทฤษฎี ‘อพยพ’

อีกหนึ่งหลักฐานน่าสนใจ อันสอดคล้อง กับการพบโครงกระดูกทารกก็คือ ร่องรอย ของชื่อบ้านนามเมืองที่ไม่เคยหายไปจาก ความทรงจำของผู้คน โดยมีค่าสำคัญที่ เกี่ยวข้องกับความหมายว่า “ทองคำ” อัน แสดงถึงความมั่งคั่ง อุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะ เป็นเอกสารโบราณของอินเดีย และลังกา ซึ่งเรียกดินแดนแถบนี้ว่า “สุวรรณภูมิ” (อุโมงค์) เมื่อราว 2,000 ปีก่อน ซึ่งในทาง สากลถือเป็นยุคก่อนประวัติศาสตร์ เรียก

ว่ายุคเหล็ก

เขียบเข้ามาอีกหน่อย เมื่อราว 800 ปีมาแล้ว ก็ มี “สุวรรณภูมิ” อันเป็นชื่อรัฐ ที่เชื่อว่าได้เค้านาม มาจากสุวรรณภูมิ

ยังไม่หมด เพราะยังมี “สุพรรณบุรี” ชื่อเมือง ที่คนไทยรู้จักกันดี ที่ต่อมากลายเป็นชื่อจังหวัด ซึ่ง เห็นได้ชัดถึงความสืบเนื่องไม่ขาดสาย สัมพันธ์กับ หลักฐานด้านโบราณคดี ที่ชี้ว่าพื้นที่บริเวณดังกล่าว ไม่เคยถูกทิ้งร้าง หากแต่มีผู้อยู่อาศัยสืบมาจาก

รุ่นสู่รุ่น กลายเป็นคนไทยในปัจจุบัน

หากเป็นเช่นนี้แล้ว ร่างทากรที่นอนอยู่ในหลุม ก็ย่อมเป็นส่วนหนึ่งของบรรพบุรุษคนไทยที่ไม่ได้อพยพมาจากที่ไหน ทว่า อาศัยอยู่ที่นี้ตั้งแต่ครั้งแผ่นดินนี้ถูกเรียกว่า สุวรรณภูมิ

ชุดข้อมูลที่กำลังมาข้างหน้านี้ **สุจิตต์ วงษ์เทศ** เขียนไว้หลายต่อหลายครั้ง ตั้งแต่ยังไม่พบหลักฐานสำคัญชิ้นล่าสุด สวรรณะแสดงความเชื่อของคนจำนวนมากซึ่งที่ผ่านมามักคิดว่า “คนไทยต้องอพยพ ต้องมาจากที่อื่น ถ้าไม่มาจากเทือกเขาอัลไต ก็ต้องมาจากที่ไหนสักแห่ง”

คนไทย ไม่มีแท้

เพราะมีแต่ ‘ลูกผสม’

มาถึงตรงนี้ อาจมีหลายคนตั้งคำถามว่า แล้วรู้ได้อย่างไร ว่าทากรในหลุมคือ ‘คนไทย’

พิพัฒน์ กระแจะจันทร์ อาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ อธิบายว่า จริงๆ แล้วคนไทยคือลูกผสม ไทยแท้จึงไม่มี

“คนไทยเป็นกลุ่มมองไกลอยด์ฝ่ายใต้ เพราะมีเชื้อสายของมองไกลอยด์ที่เข้ามาผสมกับพวกออสตราลอยด์ คือพวกผิวคล้ำน้อยแบบเขมร ญูกร มอญ คนทวารวดีก็คือออสตราลอยด์ผสมกับมองไกลอยด์ระลอกแรกๆ ส่วนคนอยุธยาเป็นเจเนอเรชันหลังๆ ที่ผสมกับกลุ่มคนจากลุ่มน้ำโขงคือสุดท้ายก็ผสมกันไปมานั่นแหละ แล้วเรียกตัวเองว่าคนไทย”

ประเด็นนี้เชื่อมโยงไปถึงประวัติศาสตร์ไทย ซึ่ง **ศ.ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ** นักประวัติศาสตร์ อดีตอธิการบดี ม.ธรรมศาสตร์ ได้พยายามเผยแพร่ข้อมูลและทัศนคติมานานนับสิบปีว่า ประเทศไทยซึ่งเดิมมีนามว่าสยาม ประกอบด้วยหลายเลือดเนื้อชาติเชื้อ..... ไทย ลาว มอญ เขมร กูย แต่จี๊ ชาวมลายู ของ ฮ้อ พวน ปะหล่อง มูเซอ กำมู มลาบรี

และอื่นๆ อีกมากมายกว่า 50 ชาติพันธุ์ ใครเกิดในแผ่นดินสยาม เรียกชาวสยามทุกคน

ครั้งสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม เปลี่ยนชื่อจากสยาม เป็นประเทศไทย ซึ่งนำเฉพาะชื่อชาติพันธุ์ไทยมาใช้ ตามความคิดของหลวงวิจิตรวาทการ นับเป็นการกีดกันชาติพันธุ์อื่นโดยไม่รู้ตัว

ดังนั้น ทากรในหลุมจะเชื้อชาติใด จึงไม่สำคัญ !

ประวัติศาสตร์ไทย ได้เวลาเปลี่ยน?

เมื่อคนไทยคือลูกผสมและเป็นถิ่นฐานของผู้คนหลากหลายพันธุ์ อีกทั้งมีการพบหลักฐานใหม่ล่าสุดนี้ จึงนำไปสู่อีกหนึ่งคำถามสำคัญว่าถึงเวลาแก้ไขประวัติศาสตร์ไทยแล้วหรือยัง?

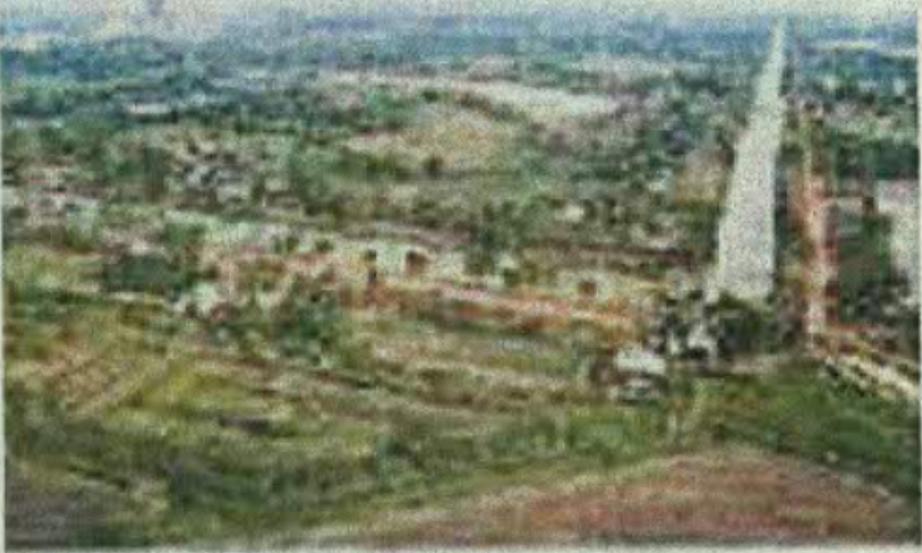
ศ.ดร.นิธิ เอียวศรีวงศ์ มองว่าการพบโครงกระดูกทากร แสดงให้เห็นว่าคนไทยอยู่ที่นี้มานานแล้ว และประเทศไทยไม่ได้เกิดจากการอพยพของคนจำนวนมากๆ จึงควรมีการชำระประวัติศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้คนเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง

ศ.ดร.ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ ธรรมศาสตร์ ภิธาน วิทยาลัยนานาชาติปริดี พนมมงค์ ม.ธรรมศาสตร์ บอกว่า ประวัติศาสตร์ย่อมถูกทำลายจากหลักฐานใหม่ๆ จึงควรมีการชำระสะสางอยู่เสมอ

เช่นเดียวกับการพบโครงกระดูกทากรนี้ ที่ชี้ให้เห็นถึงชุมชนที่เกิดขึ้นก่อน “รัฐ” ดังนั้น หากจะเขียนประวัติศาสตร์ใหม่ ควรให้น้ำหนักกับการเกิดขึ้นของชุมชน ว่ามีพัฒนาการอย่างไร แล้วจึงค่อยไปถึงการเกิดรัฐ หากสร้างแนวประวัติศาสตร์แบบนี้ได้ จะทำให้เข้าใจประวัติศาสตร์ในยุคคเนย์ได้ดีขึ้น

นี่คืออีกครั้งที่ประวัติศาสตร์ไทยถูกทำลายให้ตั้งคำถาม อยู่ที่ว่าจะกลายอมรับในคำตอบหรือไม่ ก็เท่านั้น

พันธุ์ทิพย์ อีระเนตร

สุพรรณบุรี
500 ปีมาแล้ว

สุพรรณภูมิ
800 ปีมาแล้ว

สุวรรณภูมิ (อู่ทอง)
2,000 ปีมาแล้ว

สุวรรณภูมิ (อู่ทอง) คือยุคเหล็กเมื่อ 2,000 ปีมาแล้ว
พัฒนาสู่รัฐทวารวดี แล้วเป็นสุพรรณภูมิ และสุพรรณบุรี
ตามลำดับ ชีว่าคนไทยอยู่ที่นี่ไม่ขาดสาย (ภาพจากหนังสือ
สุพรรณบุรีมาจากไหน โดยสุจิตต์ วงษ์เทศ จัดพิมพ์โดย
สำนักศิลปากรที่ 2 สุพรรณบุรี, กรมศิลปากร ส.ค. 2557)